

یک پیشکش - دو مفاد

3.99 افغانی فی دقیقه

تماس به 6 کشور جهان
هندوستان، پاکستان، چین، مالتویا، امریکا و کندا

0.50 افغانی فی دقیقه

این پیشکش فقط در شهر های اول قابل دسترسی میباشد:
کابل، پلوه، سرپه، جوزجان، فاریاب، مغلنگ، ننگرهار
پکتیا، پکتیکا، وردک، پنجشیر، لوگر، نورستان، کنیسا
بامیان، غور، غزنی، پروان و بامیان

تماس از افغان بیسیم به افغان بیسیم
فیس روزانه: 4 افغانی

برای اشتراک: *555*4*1#
برای نام اشتراک: *555*4*1# را در خط تلفن

AFGHAN WIRELESS
ارتباط دهنده افغانستان
Connecting Afghanistan

www.afghan-wireless.com

صفحه ۳

زندگی مردم در گرو افراد آغشته به فساد

بازداشت شماری از کارمندان گمرک
هرات به اتهام فساد

وزارت مخابرات: سیستم واحد
اطلاعات جغرافیایی تا سه سال آینده
ایجاد خواهد شد

کانادا از ورود مهاجرین مسلمان
استقبال می کند

صفحه ۳

وزارت صحت عامه: امیدواری ها برای محو پولیو وجود دارد

صفحه ۵

حکومت وحدت ملی تجربه ای شکست خورده

کشور کینیا نیز مانند افغانستان پس از انتخابات ریاست جمهوری که در سال ۲۰۰۷ انجام شد، وارد مرحله خطرناک جنجال های انتخاباتی شد. در نتیجه پادرمیانی سازمان ملل متحد و امریکا، حکومتی ایتلافی، متشکل از گروه های در حال منازعه، ایجاد گردید. یکی از کاندیداها رییس جمهور و دیگری نخست وزیر شد و بنا بر تفاهمی پذیرفته شده میان هر دو جناح، قدرت درست مانند نمونه افغانستان، به صورت مساویانه بین هر دو تقسیم شد. اما حکومت های ایتلافی در هر دو کشور کینیا و افغانستان ضعیف عمل کردند.

بیش از پنجاه طالب
در عملیات ها کشته شدند

صفحه ۲

وزارت دفاع: نیروهای امنیتی برای سرکوب
دشمنان آمادگی کامل دارند

صفحه ۲

نه به این شوری شور
نه به آن بی نمکی

این موضوع را هم کسی نمی تواند انکار کند که در نظام پناهندگی و صدور مجوز اقامت در کشورهای غربی نیز نواقصی وجود دارد. کسانی سند اقامت کشورهای غربی را به دست آوردند که عضو گروه های افراطی اسلام گرا بودند. به عنوان مثال کسی که امروز در کابل به نیابت از حکمتیار با مقام های حکومت افغانستان مذاکره می کند، شهروند فرانسه است. او از فرانسه از جایی که اعلامیه ی حقوق بشر و شهروند نوشته شد، به کابل می آید و به نمایندگی از یک حزب افراطی چانه زنی می کند. یکی دیگر از اعضای حزب حکمتیار که در گذشته معاون او بود و موشک پرانی های کابل را توجیه می کرد، در دنمارک اقامت دارد.

شرکت خدمات اینترنتی افغان سایبر - Afghan Cyber ISP/ICT Company

Internet Services all over Afghanistan

- NGOs & Army Camps
- Government Sector
- Private Organizations & Homes
- VSAT
- ICT Solutions
- Wireless

+93 799 19 92 03
+93 789 28 40 40

West of Hanzalah Masjid, Haji Yaqub Square, Shar-e-naw, Kabul-Afghanistan

Afghan Cyber
Services With Reliability

تفاهم امریکا و روسیه

به نظر می‌رسد که احتمال تفاهم میان ایالات متحده و روسیه بسیار زیاد است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، نزدیک به یک ساعت با رئیس‌جمهور روسیه صحبت کرده است. در این گفتگو دو طرف مبارزه با تروریسم را یکی از زمینه‌های همکاری روسیه و امریکا تشخیص داده‌اند. رئیس‌جمهور امریکا در پیکارهای انتخاباتی‌اش هم گفته بود که زمینه‌های همکاری با روسیه را جستجو می‌کند.

تفاهم روسیه با امریکا در مبارزه با تروریسم، به سود افغانستان و ثبات منطقه‌ی ما است. رقابت‌های خطرناک روسیه و امریکا منطقه‌ی ما را به بی‌ثباتی کشاند. کشور ما یکی از قربانی‌های رقابت‌ها و دشمنی‌های روسیه و امریکا است. در دهه‌ی هشتاد میلادی، سازمان دولت در کشور ما قربانی دشمنی امریکا و روسیه شد. در آن دوران سازمان دولت نزد مردم عام افغانستان، اعتبار خود را از دست داده بود. مقاومت ضد روسی، کل سازمان دولت را در افغانستان هدف قرار می‌داد. روستانشینان افغان هم در آن زمان، باور کرده بودند که تنها طرف‌های شوروی نه بلکه سازمان دولت نیز دشمن آنان است. به همین دلیل بود که فکر حمایت از سازمان دولت از ذهنیت‌ها رفت. در آن زمان کشورهای غربی از جمله امریکا برای ضربه زدن بیشتر به روس‌ها، دولت‌ستیزی را در افغانستان حمایت کردند. به روستایی‌های افغانستان ذهنیت داده شده بود که دولت دشمن آنان است و سازمان‌های خیریه‌ی غیردولتی مورد حمایت کشورهای خارجی، می‌توانند خدمات بسیار بهتر از دولت عرضه کنند.

حمایت از نیروهای بنیادگرا توسط غرب و تلاش برای وابسته‌سازی بیشتر افغانستان توسط روس‌ها وضعیتی را به وجود آورد که نه روس‌ها از آن سود بردند و نه امریکایی‌ها. روس‌ها مجبور به عقب‌نشینی شدند و نیروهای بنیادگرا آنان را تا مرزهای داغستان تعقیب کردند. امریکایی‌ها هم حادثه‌ی وحشتناک یازده سپتامبر را تجربه کردند. وقتی رقابت و دشمنی غیرمستقیم امریکا و روسیه در کشور ما پیامدهای بد برای هر دو کشور داشت، روشن است که تفاهم و همکاری آنان، سبب می‌شود که هر دو سود ببرند و امن شوند.

همسویی روسیه و امریکا تروریسم را مهار می‌کند. این رقابت و دشمنی غیرمستقیم است که سبب می‌شود تروریست‌ها تقویت شوند. همسویی امریکا و روسیه در مبارزه با تروریسم، حامیان گروه‌های تروریستی را ناامید می‌سازد. در این تردیدی نیست که امریکا و روسیه در موارد زیادی تضاد منافع دارند و نمی‌توانند یک‌شبه کل این تضادها را حل کنند، اما مبارزه با تروریسم تنها موردی است که هر دو کشور می‌توانند روی آن توافق کنند.

اگر این دو کشور در این زمینه هماهنگ نشوند و تروریست‌ها در بخش‌های مختلف دنیا از جمله افغانستان تقویت می‌شوند؛ این امر هم به صلح جهانی خطرناک است و هم برای کشورهای امریکا و روسیه. اگر دو کشور در مبارزه با قلمروهای امن، منابع تمویل و اردوگاه‌های آموزشی تروریست‌ها در هماهنگی با هم‌دیگر مبارزه کنند، هیولای تروریسم تا حد قابل توجهی مهار می‌شود و زندگی بخش بزرگی از مردم دنیا نجات می‌یابد.

امریکایی‌ها و روس‌ها باید روی تقویت سازمان دولت در افغانستان کار کنند. تقویت سازمان دولت در افغانستان وضعیتی را به وجود می‌آورد که تروریست‌ها نتوانند در این‌جا صاحب قلمرو و اردوگاه‌های آموزشی شوند. تقویت دولت افغانستان هم نیازمند حمایت راهبردی از نیروهای امنیتی و کمک‌های اقتصادی است.

والی تخار

تهدید به افشاگری کرد

محمدیاسین ضیا، والی ولایت تخار، اعلام کرد که ناامنی ولسوالی «درقد» در مرز افغانستان و تاجیکستان، فقط به حضور طالبان در این منطقه بر نمی‌گردد، بلکه دلیل اصلی آن قاچاق مواد مخدر است.

او به بی بی سی گفته است که در ولسوالی «درقد» افراد مسلح وجود دارند که مربوط به زورمندان و افراد مسلح محلی‌اند که در نقش گروه آقای ضیا گفت که در کنار این افراد

زورمند، شماری از نیروهای طالبان نیز در درقد حضور دارند. والی تخار مدعی شد که تمام ناامنی ولسوالی درقد به مافیایی مواد مخدر بر می‌گردد. مردم نیز می‌دانند که چه کسانی در پشت این قضیه هستند. او گفت که ریشه این ناامنی به مقام‌ها در شهر تالقان مرکز ولایت تخار و کابل بر می‌گردد. آقای ضیا افزود که بعد از ریشه‌یابی ناامنی در ولسوالی درقد، حامیان این ناامنی مشخص شده و اکنون

راه‌اندازی تظاهرات ضد پاکستانی

در قندهار

صدها تن از شهروندان قندهار در جنوب کشور، در واکنش به کشته شدن یک سرباز سرحدی و زخمی شدن دو تن دیگر در گلوله‌باری پولیس سرحدی پاکستان، در آن ولایت دست به اعتراض زدند. این سربازان روز پنجشنبه گذشته در نتیجه درگیری با نظامیان پاکستانی کشته و زخمی شدند.

به گفته پولیس قندهار، پنجشنبه گذشته در منطقه «سرو ساهان» واقع در بین ولسوالی‌های شورابک و سپین‌بولدک، میان مرزبانان افغانستان و پاکستانی درگیری دو ساعته صورت گرفته که در نتیجه یک سرباز سرحدی افغانستان کشته

و دو تن دیگر زخمی شدند. هنوز دلیل اصلی این درگیری روشن نیست، اما پولیس قندهار می‌گوید این درگیری زمانی رخ داد که شماری از افراد طالبان سوار بر موتورسایکل، زمانی که تلاش می‌کردند وارد خاک افغانستان شوند، مورد هدف حمله پولیس سرحدی قرار گرفتند و دو باره به خاک پاکستان برگشتند. پس از آن، نیروهای سرحدی پاکستان، پوسته‌های پولیس سرحدی افغانستان را هدف حملات سلاح سنگین قرار داده که در نتیجه آن حد یک پولیس سرحدی کشته و دو تن دیگر زخمی شدند.

اکثریت معترضان دیروزی که از معترضان را همراهی می‌کردند. این تظاهرات توسط هندوها و سیک‌های کشور سازماندهی شده بود اما در آن از همه اقشار جامعه افغانستان شرکت داشتند. علاوه بر مهاجران افغان در آلمان، شمار زیادی از آلمانی‌ها و دیگر ملیت‌های مهاجر در این کشور نیز در تظاهرات شرکت کرده بودند. سازمان‌های حامی پناهجویان نیز در این تظاهرات شرکت کرده و از آن حمایت کردند. دویچه‌وله می‌گوید که تظاهرات در اعتراض به اخراج مهاجران افغان در آلمان روز به روز بیشتر می‌شوند و واکنش‌ها نیز علیه این موضوع در آلمان افزایش می‌یابد. حتا برخی سیاستمداران و احزاب آلمانی نیز

درخواست افغان‌ها در آلمان

برای توقف اخراج پناهجویان

به خاطر وضعیت سیاسی، امنیتی، اقتصادی و اجتماعی در افغانستان، اخراج مهاجران افغان را کار نادرست خواهان خواهان توقف این روند هستند.

از زمان آغاز روند اخراج مهاجران رد شده افغان از آلمان، دولت فدرال این کشور فقط در دو پرواز حدود ۶۰ پناهجوی مجرد افغان را به کابل فرستاده است. در میان آنان یک جوان هندوی افغان نیز شامل بود که حالا در کابل در وضعیتی نامناسب و در خفا زندگی می‌کند. خانواده این جوان در آلمان مانده‌اند و خودش اخراج شده است.

مردم هم این افراد را می‌شناسند و به مسوولین دولت هم اطلاع داده شده است. او گفت که منتظر می‌ماند تا مسوولان در زمینه چه اقدامی را انجام می‌دهند، در صورتی که آنان کاری انجام ندهند، خود فهرست عاملان این ناامنی را به رسانه‌ها خواهد داد. آقای ضیا افزود که او با ترافیک گسترده مواد مخدر در ولایت تخار به کشورهای آسیایی میانه مواجه است و مدعی شد که این ولایت گذرگاه اصلی عبور مواد مخدر به خارج از افغانستان است. او افزود که نیروهای امنیتی مستقر در این ولایت نیز به شدت محلی شده‌اند، آنان بیشتر از نهادهای دولتی، وابسته به فرماندهان مسلح محلی هستند. وی گفته است وقتی اقدام به بازداشت افرادی متهم می‌کنند، آنان به این فرماندهان زنگ می‌زنند و مانع انجام کار می‌شوند.

بیش از پنجاه طالب در عملیات‌ها کشته شدند

۸ صبح، کابل: در نتیجه عملیات‌های تهاجمی و تعرضی نیروهای امنیتی کشور در جریان یک شبانه روز گذشته، بیش از پنجاه تن از اعضای گروه طالبان به قتل رسیده‌اند.

به گفته وزارت دفاع، در این عملیات‌ها که به منظور سرکوب و نابودی جنگجویان طالبان در ولایت‌های ننگرهار، کاپیسا، زابل، کندهار، هرات، فراه، کندز و هلمند راه‌اندازی شده بود، پنجاه و یک طالب به شمول یک فرمانده محلی این گروه کشته و بیست و چهار تن دیگر زخمی شده‌اند. بیشترین جنگجویان طالب در عملیات‌هایی در ولسوالی‌های نادعلی ولایت هلمند، ارغنداب ولایت زابل، شاولی کوت و میوند ولایت قندهار به قتل رسیده‌اند.

وزارت دفاع می‌افزاید که قاری محمدامین از فرماندهان محلی گروه طالبان نیز در عملیاتی در ولسوالی امام‌صاحب ولایت کندز به قتل رسیده است.

وزارت دفاع:

نیروهای امنیتی برای سرکوب دشمنان آمادگی کامل دارند

۸ صبح، کابل: وزارت دفاع اعلام کرده که نیروهای امنیتی کشور، به ویژه نیروهای اردوی ملی با کسب تعلیمات عالی و پیش‌رفته، برای «سرکوب دهشت‌افغانان»، آمادگی کامل دارند.

این وزارت در اعلامیه‌ای گفته که اکملات به موقع نیاز مندی‌های تکنیکی و لوژیستیکی در ارتقای سطح احضارات و قابلیت‌های جنگی نیروها اهمیت زیاد و رسیدگی به این مساله در صدر برنامه‌ها و مسوولیت‌های وزارت دفاع قرار دارد. وزارت دفاع می‌افزاید که با استفاده از تجارب فصول جنگی سال‌های گذشته و با در نظر داشت تهدیدها، فرماندهی‌های ساحوی و قطعات مرکزی از نگاه مهمات، مواد اعاشوی «صد درصد»، از نظر البسه باب، نود درصد و مواد ممر و محروقاتی نود و پنج درصد تاکنون اکمال شده است.

وزارت دفاع تاکید کرده که برخی از جزوتام‌ها و بیزه‌های امنیتی که نسبت به وضعیت جوی یا هم وجود تهدیدهای بلند امنیتی برای نگهداری فاسد شدنی امکاناتی در اختیار ندارند، این قرارگاه از طریق هوا اکمال می‌شوند.

وزارت دفاع در اعلامیه خود می‌افزاید: «رهبری وزارت دفاع ملی به هم‌وطنان خویش اطمینان می‌دهد که نیروهای ملی دفاعی و امنیتی‌شان از هر نوع احضارات مادی و معنوی به دفاع از کشور و سرکوب آشوب‌گران و تروریستان آماده بوده و به آنان جواب دندان‌شکن خواهند داد.»

در همین حال، محمدالله بریدمل لویای حمایه در پیامی از تمام شهروندان کشور خواسته است تا عقب ماندگی‌های دهه جنگ و خشونت را با اتحاد، یک‌پارچگی و رجوع به تعلیم و تربیت جبران کنند. این پیام که از سوی وزارت دفاع منتشر شده، محمدالله در آن گفته است: «من و سایر هم‌سنگرانم در سنگر دفاع از تمامیت ارضی و نوامیس ملی کشور مصروف نبرد با دشمنان مردم افغانستان هستیم. از ملت و مردم متدین و شریف خویش خواهیم که وحدت و یک‌پارچگی را حفظ نموده، به تعلیم و تربیت رجوع کنید تا به کاروان تمدن بشری پیوسته تا با کارهای شباروزی، عقب‌ماندگی سه دهه جنگ را جبران کنیم.»

این سرباز اردوی ملی می‌افزاید: «زمانی که می‌بینیم وطن و مردم ما به صورت محسوس در حال پیش‌رفت است، بر خود و وظیفه‌ی که اجرا می‌نمایم می‌بالم و افتخار می‌کنیم که من حیث یک فرزند صدیق این سرزمین در دفاع از وطن قرار داشته و دشمنان صلح و آرامش اجازه نمی‌دهیم تا زندگی مردم شریف ما را مختل سازد.»

در همین حال، شماری از علما و ملا امامان مساجد شهر کابل، طی یک گردهمایی در مقر وزارت دفاع، از نیروهای امنیتی کشور اعلام کرده و این نیروها را به عنوان مدافعان «برحق و راستین» افغانستان توصیف کرده‌اند.

زندگی مردم در گرو افراد آغشته به فساد

● ظفر شاه رویی

مسوولان بخش جنایی وزارت داخله می گویند زندگی مردم افغانستان در گرو افراد آغشته به فساد است.

سیدعبدالغفار سیدزاده رییس بخش مبارزه با جرایم جنایی وزارت امور داخله، مبارزه با فساد اداری در افغانستان را دشوار توصیف کرده می گوید که زندگی مردم این کشور در گرو افراد آغشته به فساد قرار گرفته است.

آقای سیدزاده که روز یکشنبه، دهم دلو، در مراسم افتتاح مقر اصلی مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری صحبت می کرد، گفت که تمام مشکلات موجود در افغانستان ناشی از فساد اداری است. این مقام وزارت امور داخله با تاکید بر این که هرگاه فساد اداری در افغانستان ریشه کن شود، جنگ نیز در کشور خاتمه خواهد یافت، گفت: «مبارزه با فساد در کشور ما کار بسیار دشوار است. تمام زندگی مردم افغانستان را همین کسانی که فساد می کنند به گروگان گرفته اند. فساد سبب ادامه ی جنگ، بدبختی ها، تعصبات قومی و دیگر مشکلات شده است. دیگر مشکلی نیست، تمام مشکل در فساد است.» وی هم چنین تاکید کرد: «ما اگر بر فساد غالب شویم، باور کنید که جنگ را هم برده ایم. هرچند مبارزه با فساد دشوار است، اما یگانه راه نجات افغانستان هم است. بسیار مشکل است که با مفسدين مجادله او آنان را گرفتار و محاکمه کرد.»

رییس بخش مبارزه با جرایم جنایی وزارت امور داخله، با اشاره به بازداشت مسوولی از حوزه های امنیتی پولیس کابل در پیوند به

فساد اداری، گفت که این مسوول امنیتی در دفتر کارش کارمند اداره مبارزه با جرایم سنگین را با مرمی زده و سارنوال را مورد لت و کوب قرار داده است. به گفته سیدعبدالغفار سیدزاده، این مسوول امنیتی کارمند جرایم سنگین را خلع سلاح کرده و به گروگان گرفته بود.

اشاره رییس بخش مبارزه با جرایم جنایی وزارت امور داخله، به محمدحسین امر حوزه سیزدهم شهر کابل است که نزدیک به ده روز قبل توسط ماموران اداره مبارزه با جرایم سنگین بازداشت شد. هنگام بازداشت امر حوزه سیزدهم به اتهام دریافت سی هزار دالر رشوه، محافظانش با ماموران اداره مبارزه با جرایم سنگین درگیر شده و در نتیجه یک تن از این ماموران زخمی شد.

رییس بخش مبارزه با جرایم جنایی وزارت امور داخله، با اشاره به بازداشت مسوولی از حوزه های امنیتی پولیس کابل در پیوند به فساد اداری، گفت که این مسوول امنیتی در دفتر کارش کارمند اداره مبارزه با جرایم سنگین را با مرمی زده و سارنوال را مورد لت و کوب قرار داده است.

«گام های خوبی» در این نهاد در راستای مبارزه با فساد اداری برداشته شده است. آقای عدالتخواه گفت که شماری از قضات و کارمندان فاسد مورد محاکمه قرار گرفته اند. این مقام دادگاه عالی از کارمندان و قضاتی که در دو سال اخیر به دلیل دست داشتن شان در فساد اداری محاکمه شده اند، رقم مشخصی ارایه نکرد. وی گفت: «در راستای مبارزه با فساد اداری، دادگاه عالی افغانستان به موفقیت های چشمگیری نایل آمده است. اخیراً با فعال شدن مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری مضاعف شده است.»

در همین حال، دامینیک جیرمی سفیر بریتانیا در کابل، از تلاش های دولت افغانستان برای ریشه کن کردن فساد اداری حمایت کرده اما می گوید که جامعه جهانی انتظار دارد تا کمک های بیشتر در زمینه های موثر به مصرف برسد. آقای جیرمی گفت: «ما می بینیم منابع و امکاناتی که باید به مردم افغانستان داده شود، به دلیل فساد اداری از مردم گرفته می شود. توقع و انتظار ما از دولت افغانستان این است که تعهدات مالی که ما به دولت وعده داده ایم، در راه درست و به خاطر اهدافی که مدنظر گرفته شده به مصرف برسد.»

سفیر بریتانیا با اشاره به کمک های کشورش برای ایجاد مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری، گفت که دلیل این کمک ها پایان دادن به معافیت از مجازات در افغانستان است.

مبارزه با فساد اداری از شعارها و وعده های اصلی رهبران حکومت وحدت ملی بوده است. آن طوری که برخی از آگاهان می گویند هرچند تاکنون چهره های شناخته و مهمی به اتهام دست داشتن در فساد اداری به دادگاه کشانده نشده اند، اما گزارش اخیر سازمان شفافیت بین المللی حاکی است که افغانستان در مبارزه با فساد اداری با پیشرفت های اندکی به همراه بوده است. این گزارش که در آغاز این هفته نشر شد، افغانستان هنوز هم در جمع فاسدترین کشورهای جهان قرار دارد.

رییس بخش مبارزه با جرایم وزارت امور داخله هم چنین افزود که برخورد یک افسر عادی در رسیدگی به قضایای فساد اداری این گونه بوده است، اما برخورد با کسان دیگری که در مقام های بلندتر قرار داشته و از امکانات بیشتری برخوردارند، دشوارتر خواهد بود.

سیدعبدالغفار سیدزاده گفت که مرکز عدلی و قضایی مبارزه با جرایم سنگین فساد اداری باید تحت حمایت های بیشتری قرار گیرد و مردم با این مرکز همکاری بیشتری داشته باشند. وی گفت: «مجرمین آن قدر هم نیستند، ولی چون پول دارند و جاهای زیادی را در اسارت خود گرفته و پول مصرف می کنند.»

هم چنین عبدالقادر عدالتخواه از اعضای دادگاه عالی، می گوید که طی دو سال اخیر

وزارت صحت عامه:

امیدواری ها برای محو پولیو وجود دارد

● زینب فرهمند

افغانستان می گوید که ولسوالی های شاه ولی کوت، میانشین، ریگ، شورابک و ارغستان ولایت قندهار، ولسوالی های نوزاد، موسا قلعه، سنگین و نهرسراج ولایت هلمند هم چنان زیر خطر پولیو قرار دارند و ولسوالی های چهاردره، امام صاحب و علی آباد ولایت کندز از حدود یک سال به این طرف از تطبیق واکسین دور مانده اند.

میوند احمدزی به نقش رسانه، در مبارزه با مریضی پولیو اشاره کرده و گفت که این رسانه ها بوده اند که اهمیت مبارزه با مرض پولیو را به گوش تک تک شهروندان افغانستان رسانده اند و حکومت همکاری مداوم رسانه ها را در مبارزه و محو این مرض در افغانستان هم چنان خواهان است.

در همین حال ملیسا کورکوم رییس بخش پولیوی یونیسیف در افغانستان می گوید که مبارزه با پولیو نیاز به همکاری دارد و این که سطح این مرض در افغانستان به این اندازه پایین آمده است، بسیار امیدوارکننده است. وی گفت: «ما باید برای مبارزه با پولیو دست های مان را یکی کنیم. ما هیچ وقت به این اندازه تا محو پولیو در افغانستان نزدیک نشده ایم. ما همه با هم می توانیم مبارزه با پولیو را در افغانستان به پایان برسانیم.»

از سوی دیگر مندپ راهاتی، معاون بخش پولیو سازمان صحت جهانی می گوید که مبارزه با این مرض نژاد و دین نمی شناسد، پس باید تمام انسان در مبارزه با آن با هم همکاری کنند. وی گفت: «پولیو مرضی است که رنگ و قوم و دین را نمی شناسد، یک هندی یا پاکستانی و یا هم افغانی به آن مصاب می شود، پس باید با هم در مبارزه با آن کار کنیم.»

به گفته ی مسوولان برنامه ملی مبارزه با پولیو در نظر گرفته شده است که به ۹.۵ میلیون کودک در سال جدید میلادی واکسین پولیو داده شود که از این میان ۶ میلیون کودک نیاز اشد به این واکسین دارند. در سال ۲۰۱۵ واقعات پولیو در افغانستان ۲۰ مورد در ۱۶ ولسوالی به ثبت رسیده بود که این رقم در سال ۲۰۱۶ به ۱۳ واقعه در چهار ولسوالی کاهش یافته است.

ولسوالی نوزاد و شاه ولی کوت به دلایل نامنی یک یک واقعه پولیو را گزارش کرده اند. وی می گوید که نامنی ها سبب شده است که در این دو ولسوالی، تطبیق واکسین پولیو با چالش روبه رو شده و کیفیت آن کم باشد. وی می گوید که در سال گذشته ی میلادی ۴ واکسیناتور، دو تن در هلمند در اثر ماین کنار جاده، یک تن در بادغیس و یک تن دیگر در قندهار در اثر درگیری ها میان قوای امنیتی و طالبان جان های شان را از دست داده اند. مسوول برنامه ملی مبارزه با پولیو در

میوند احمدزی مسوول برنامه ملی مبارزه با پولیو در افغانستان در کنفرانس مطبوعاتی گفت که وزارت صحت عامه امیدوار است که در سال ۲۰۱۷ بتواند مرض پولیو و انتشار میکروب های آن را در فضای افغانستان محو بسازد.

می شود، پایگاه های واکسیناسیون را ایجاد کرده اند تا هر کودکی از مرز میان دو کشور عبور داده می شود در صورتی که زیر ده سال باشد، واکسین بگیرد ولی در صورتی که مردم از راه های غیر رسمی یا به صورت قاچاقی در دو سوی مرز تردد کنند، در آن صورت آن عده از تردد کنندگان، کودکان شان بدون واکسیناسیون وارد خاک ما خواهند شد.

میوند احمدزی علاوه کرد که ولسوالی شیگل ولایت کنر نیز مانند ولسوالی برمل مورد تردد بی جاشدگان قرار گرفته است اما دو

مسوولان پروگرام ملی مبارزه با پولیو در افغانستان وزارت صحت عامه می گویند که تلاش دارند در سال ۲۰۱۷ میکروب پولیو را از فضای افغانستان محو کنند. میوند احمدزی مسوول پروگرام ملی مبارزه با پولیو می گوید که امیدواری ها برای محو پولیو در افغانستان در سال ۲۰۱۷ وجود دارد و تلاش ها نیز در این زمینه به جدیت انجام می شوند.

میوند احمدزی مسوول برنامه ملی مبارزه با پولیو در افغانستان در کنفرانس مطبوعاتی گفت که وزارت صحت عامه امیدوار است که در سال ۲۰۱۷ بتواند مرض پولیو و انتشار میکروب های آن را در فضای افغانستان محو بسازد. احمدزی گفت: «در سال ۲۰۱۷ ما فوق العاده امیدواریم که پولیو را در افغانستان ختم می کنیم.»

وی گفت که واقعات پولیو در افغانستان ۱۳ مورد از چهار ولایت افغانستان می باشد که ۷ مورد در ولسوالی برمل ولایت پکتیکا، ۴ واقعه از ولسوالی شیگل ولایت کنر، یک مورد در ولسوالی نوزاد ولایت هلمند و یک مورد دیگر در ولسوالی شاه ولی کوت ولایت قندهار رخ داده است. وی دلیل انتشار میکروب پولیو در ولسوالی های برمل و شیگل را تردد مردم در دو سوی مرز با پاکستان در منطقه ی وزیرستان شمالی دانسته و می گوید که بی جاشدگانی که از پاکستان در زمان اجرای عملیات پاکسازی در منطقه وزیرستان شمالی، به کمپ لمن در خاک افغانستان پناهنده شده بودند، سبب گسترش این ویروس در این ولسوالی شده اند. میوند احمدزی گفت: «مردمی که از وزیرستان شمالی و جنوبی آمده بودند هیچ واکسینی را در آن جا [پاکستان] نگرفته و بیشتر از پنج سال بود یک قطره واکسین در وزیرستان شمالی و جنوبی تطبیق نشده بود؛ باز این مردم به این طرف آمدند، سطح معافیت شان فوق العاده پایین است. از این ۷ واقعه [ثبت شده در ولسوالی برمل] ۶ واقعه آن از همین بی جاشدگان وزیرستان شمالی و جنوبی استند.»

وی در ادامه گفت که برای کنترل نواحی ای که مورد تردد بیشتر مردم میان دو مرز

نه به این شوری شور نه به آن بی نمکی

● بابک کابلی

مثل داعش و القاعده ایجاد درگیری در دنیای اسلام و حمله تروریستی به قلمرو کشورهای اروپایی و آمریکا است. از آنجایی که آمریکا در جنگ با این گروه‌ها است، نگران امنیت خودش است. حادثه‌های تروریستی از جمله رویداد «سان باردینو» این نگرانی‌ها را بیشتر کرده است.

این موضوع را هم کسی نمی‌تواند انکار کند که در نظام پناهندگی و صدور مجوز اقامت در کشورهای غربی نیز نواقصی وجود دارد. کسانی سند اقامت کشورهای غربی را به دست آوردند که عضو گروه‌های افراطی اسلام‌گرا بودند. به عنوان مثال کسی که امروز در کابل به نیابت از حکمتیار با مقام‌های حکومت افغانستان مذاکره می‌کند، شهروند فرانسه است. او از فرانسه از جایی که اعلامیه‌ی حقوق بشر و شهروند نوشته شد، به کابل می‌آید و به نمایندگی از یک حزب افراطی چانه‌زنی می‌کند. یکی دیگر از اعضای حزب حکمتیار که در گذشته معاون او بود و موشک‌پرانی‌های کابل را توجیه می‌کرد، در دنمارک اقامت دارد.

گروه طالبان هم نمایندگان غیرمستقیم در فرانسه دارند. شخصی به اسم روستا تره‌کی که طالبان را جنبش مقاومت ملی می‌داند، در فرانسه زندگی می‌کند. رویداد جالب دیگر این است که مریدان طالبان بسیار آزادانه به لندن رفت‌وآمد می‌کنند. به عنوان مثال مولوی فضل‌الرحمان که پدر معنوی طالبان خوانده می‌شود، بسیار به راحتی لندن می‌رود و با رسانه‌های بریتانیایی مصاحبه می‌کند. این در حالی است که شاگردان معنوی همین آقا، ده‌ها سرباز بریتانیایی و امریکایی را در هلمند به قتل رساندند.

گروه‌های تروریستی و افراطی از آزادی‌های دموکراتیک در غرب استفاده‌ی ابزاری می‌کنند. اگر جلو ورود طرفداران این گروه‌ها به کشورهای غربی از جمله آمریکا و بریتانیا گرفته شود، بد نیست. این خیلی ناخوش‌آیند است که یک مسلمان لیبرال نتواند از لندن دیدن کند ولی مولوی فضل‌الرحمان به راحتی به آنجا برود. هم‌چنان خیلی زشت است که درخواست پناهندگی یک افغان لیبرال در فرانسه رد شود ولی نماینده‌ی حکمتیار که تنظیمش مسوولیت قتل سربازان فرانسه‌ای را به دوش گرفته، در آن‌جا سند شهروندی بگیرد. اما پاسخ‌گویی به این نگرانی‌ها نباید به‌گونه‌ای باشد که تعامل میان ملت‌ها آسیب ببیند و فاصله میان مردمان کشورهای مختلف بیشتر شود.

واکنش‌ها به توقف صدور ویزای آمریکا به شهروندان برخی از کشورها، گوناگون و متفاوت بود. امریکایی‌های طرفدار رییس‌جمهور آن کشور، از این اقدام استقبال کردند، اما لیبرال‌های امریکایی و برخی از فعالان حقوق بشر، منع ورود شهروندان هفت کشور به خاک ایالات متحده را مصداق تبعیض دانستند و آن را نکوهش کردند. عده‌ای هم به این باور اند که رییس‌جمهور آمریکا به وعده‌ی انتخاباتی‌اش عمل کرد. دونالد ترامپ رییس‌جمهور آمریکا در واکنش به یک حمله‌ی تروریستی در دروان پیکارهای انتخاباتی‌اش گفته بود که باید ورود مسلمانان به آمریکا ممنوع شود.

اما فرمان اخیر رییس‌جمهور آمریکا، ورود تمام مسلمانان به آمریکا را منع نمی‌کند. در فرمان رییس‌جمهور آمریکا ورود شهروندان کشورهای پرجمعیت مسلمان‌نشین به خاک ایالات متحده ممنوع نشده است. ورود شهروندان اندونزی، عربستان، ترکیه و پاکستان به ایالات متحده منع نشده است. این‌ها کشورهای مسلمان‌نشین پرجمعیت هستند. افغانستان هم در فهرست

کشورهایی قرار ندارد که ورود شهروندان به ایالات متحده منع شده باشد. کشورهایی که صدور ویزای آمریکا به شهروندان آن متوقف شده، اقلیت‌های غیرمسلمان هم دارند، این اقلیت‌های غیرمسلمان هم از ورود به آمریکا منع شده‌اند. به‌عنوان مثال مسیحیان و زردشتی‌های ایران دیگر ویزای ورود به آمریکا دریافت نمی‌کنند. بنابراین نمی‌توان به بسیار سادگی حکم کرد که رییس‌جمهور آمریکا، صرف ورود مسلمانان به خاک این کشور را ممنوع کرده است. تردیدی نیست که فرمان رییس‌جمهور آمریکا، مشکلاتی به میلیون‌ها انسان خلق کرده است، اما این واقعیت را هم باید در نظر بگیریم که امریکایی‌ها هم نگرانی‌ها و ترس‌هایی دارند و می‌خواهند به آن پاسخ بگویند.

نیروهای امریکایی در بیرون از مرزهای این کشور، با گروه‌های مسلح اسلام‌گرا می‌جنگند. این گروه‌ها نه تنها با آمریکا بلکه با کل تمدن غربی خصومت دارند. آرمان این گروه‌ها این است که تمام دولت‌های ویستفالیایی در دنیای اسلام از بین برود و به جای آن یک خلافت توتالیتر شکل بگیرد که قلمرو آن از آسیای میانه تا شاخ افریقا گسترده باشد. این گروه‌ها هم‌چنان می‌خواهند که قلمرو این خلافت موهوم را به اروپا نیز گسترش دهند. آنان تصور می‌کنند که می‌توانند قرن‌های هفت‌هشت میلادی را بازآفرینی کنند. استراتژی گروه‌های تروریستی

نهادهای بهره‌کش مهم‌ترین عامل عقب ماندگی افغانستان

● طارق بصیر، نامزد دکترای اقتصاد دانشگاه آسیای جنوبی، دهلی

افغانستان نیز می‌شود استنباط مشابهی کرد. تا زمانی که در افغانستان نهادهای فراگیر سیاسی و اقتصادی ایجاد نشود و تا زمانی که فرصت‌ها و زمینه‌های رشد به طور رقابتی و مساویانه در اختیار نسل جوان و اقشار مختلف جامعه قرار نگیرد هیچ تضمینی برای اقتصاد پویا و رشد پایدار این کشور وجود ندارد. تا زمانی که در داخل اجتماع نهادهای بهره‌کش به نهادهای فراگیر جا خالی نکنند، هر پیمان‌های از کمک‌های بی‌حساب خارجی متضمن رشد و توسعه پایدار نشده بلکه برعکس باعث ایجاد نابرابری و شکاف‌های بیشتر اجتماعی گردیده و بر تداوم و استحکام نهادهای بهره‌کش موجود خواهد افزود. اگر نهادهای افغانستان فراگیر و حساب‌ده شوند، این به خودی خود باعث ایجاد انگیزه و رقابت‌های سازنده میان توده‌ها گردیده، از فساد و خویش‌خوری‌ها خواهد کاهید، این باعث می‌شود تا دولت افغانستان با راهبرد و استفاده درست از منابع و ذخایر داخلی، به تنهایی خود به خودکفایی، شکوفایی و توسعه‌ی پایدار برسد. الا این که با همین ساختارهای بهره‌کش تا یک قرن دیگر نیز از زیر بار کمک خارجی و اقتصاد شکننده و فقر بیرون نخواهیم آمد. باز هم می‌خواهم تأکید کنم که عمده‌ترین و مهم‌ترین عامل توسعه پایدار و فراگیر نهادهای فراگیر و در نتیجه شفاف، مسوول و کارا خواهد بود. بدون نهادهای فراگیر و مسوول، نه موقعیت و شاهره جغرافیایی به درد این کشور خواهد خورد و نه هم منابع و ذخایر طبیعی و معدنی. از نهادهای فراگیر، می‌توان به عنوان نمونه از نهاد دولت، پارلمان و ادارات و سازمان‌های مستقل کارا و غیر انحصاری و هم‌چنان از قوانین درست و بدون تبعیض و تطبیق جدی و مساویانه آن، سیستم قوی و عاری از فساد قضایی و اجرایی و سیستم درست و به روز آموزشی، نام برد. هم‌چنان نهادهای فراگیر اقتصادی نیز حیاتی و سرنوشت‌ساز اند. این نهادها می‌توانند نهادها و اداراتی را که متضمن کارکرد درست بازار، رقابت سازنده و جلوگیری از انحصار و هم‌چنان متضمن حقوق و مالکیت افراد و سرمایه‌گذاران گردد، شامل شود. در پایان می‌خواهم تأکید کنم از این که افغانستان در یک مرحله گذار به سوی مدرنیته و دموکراتیزه‌شدن قرار دارد، باید بیشترین تأکید و تمرکز طرف‌های سیاسی و هم‌چنان نسل جوان و روشنفکر، روی نهادسازی‌های فراگیر، مسوول و پاسخ‌ده باشد. ورنه یک بار که سنگ نهادسازی این کشور توسط طبقه حاکم و دولت مردان بی‌مسئولیت کج و خطا نهاده شد، افغانستان تا چندین نسل دیگر نیز تاوان این بی‌تفاوتی در مقابل مهندسی ساختاری و نهادی را خواهد پرداخت. همان طوری که نسل امروزی ما تاوان نظم و ساختار متمرکز و قوم‌محور کنونی را دارند می‌پردازند و اگر بیشتر غفلت کنیم، تا چندین نسل دیگر هم‌چنان این تاوان را خواهند پرداخت.

نهادهای بهره‌کش در مقابل نهادهای فراگیر وجود دارند. نهادهای فراگیر به نهادهایی گفته می‌شود که افراد عادی یک جامعه را قادر به تصمیم‌گیری‌های مهم سیاسی و در نتیجه اقتصادی، در قبال سرنوشت‌شان سازد. این تصمیم‌گیری‌های سیاسی توده‌ها باعث می‌شود تا از تمرکز قدرت و بهره‌کشی منابع یک کشور به نفع یک گروه «ایلیت» جلوگیری شود. این امر باعث ایجاد انگیزه‌ها و رقابت سازنده میان افراد یک جامعه شده که در نتیجه پوتانسیل و توانایی‌های بالقوه افراد به «سرمایه‌ی انسانی» بالفعل مبدل می‌شود. اما نهادهای بهره‌کش دقیقاً متضاد نهادهای فراگیر عمل می‌کند. مصداق نهادهای بهره‌کش سیاسی و اقتصادی رژیم‌های مستبد و توتالیتر است. این نهادها موتورهای برای بهره‌کشی و استثمار منابع یک کشور به نفع طبقه حاکم و ایلیت جامعه و هم‌چنان سد راهی است برای شکوفایی منابع بالقوه بشری و بهره‌وری منابع یک کشور. «عجم اوغلو و رابینسون»

از مهم‌ترین اقتصاد دانان عصر حاضر در کتاب «چرا ملت‌ها شکست می‌خورند» عمده‌ترین دلیل توسعه یک جامعه در طول تاریخ را وجود نهادهای فراگیر و هم‌چنان عمده‌ترین دلیل فقر و عقب‌ماندگی یک جامعه را وجود نهادهای بهره‌کش، می‌دانند. به عنوان نمونه، در این کتاب آن‌ها از مسأله تجزیه کوریا به دو بخش شمالی و جنوبی مثال می‌زنند. باوجود مشابهت‌های فرهنگی، جغرافیایی و اقلیمی دو کوریا دقیقاً در یک مسیر متضاد توسعه‌ای قرار گرفتند. کوریای شمالی با برپایی نظام مستبد و توتالیتر کمونیستی، صاحب نهادهای اقتصادی بهره‌کش و استثمارگر به نفع یک گروه «ایلیت» حاکم شد. در نتیجه انگیزه‌ها و فرصت‌ها از توده‌ها ستانده شد و فقر و بدبختی در آن کشور حاکم شد. اما برعکس در کوریای جنوبی نهادهای فراگیر سیاسی بنا نهاده شد و زمینه‌ی تصمیم‌گیری توده‌ها بر سرنوشت سیاسی و اقتصادی‌شان را از راه‌های دموکراتیک مهیا ساخت. این امر از تمرکز قدرت و در نتیجه بهره‌کشی منابع و فرصت‌های اقتصادی به نفع یک طبقه حاکم جلوگیری کرد. این نهادهای فراگیر هم‌چنان باعث ایجاد انگیزه‌ها و رقابت‌های سالم میان افراد جامعه و در نتیجه سبب توسعه پایدار و شکوفایی اقتصادی آن کشور شد. با استفاده از همین «نظریه‌ی نهادی» و مثال تجزیه‌ی کوریا می‌توان در مورد افغانستان نیز به تحلیل پرداخت. افغانستان با داشتن نهادهای توتالیتر و بهره‌کش سیاسی و اقتصادی در طول تاریخ همواره توده‌ها و بخش‌هایی از مردم افغانستان را از تصمیم‌گیری‌های سیاسی و هم‌چنان فرصت‌های اقتصادی به صورت سیستماتیک به دور نگهداشته است. این امر باعث بهره‌کشی و انباشت منابع و فرصت‌ها در میان گروه «ایلیت» حاکم و در نتیجه فقر و عقب‌ماندگی، شده است. در مورد اوضاع کنونی

سیاسی افغانستان و به عنوان مثال لبنان یا بلژیک عین یکدیگراند پس چرا آن کشورها به لحاظ سیاسی ثبات‌مند هستند و افغانستان فاقد ثبات؟

بررسی نمونه کینیا

کشور کینیا نیز مانند افغانستان پس از انتخابات ریاست‌جمهوری که در سال ۲۰۰۷ انجام شد، وارد مرحله خطرناک جنجال‌های انتخاباتی شد. در نتیجه پادرمیانی سازمان ملل متحد و امریکا، حکومتی ایتلافی، متشکل از گروه‌های در حال منازعه، ایجاد گردید. یکی از کاندیداها رییس‌جمهور و دیگری نخست وزیر شد و بنا بر تفاهمی پذیرفته شده میان هر دو جناح، قدرت درست مانند نمونه افغانستان، به صورت مساویانه بین هر دو تقسیم شد. اما حکومت‌های ایتلافی در هر دو کشور کینیا و افغانستان ضعیف عمل کردند. بنا بر تحلیل نوشتار حاضر، دلیل اصلی ناکارآمدی در هر دو حکومت ایتلافی، موقتی بودن راه‌کارهای ارایه شده در هر دو مورد بود. در هر دو مورد، صرف راه‌کاری موقتی برای عبور از بحران ارایه شد، اما برای مرحله پس‌بحران، هیچ برنامه مدون و قاعده‌مندی برای ادامه کار حکومت و اعتمادسازی برای همکاری بلندمدت میان گروه‌های دخیل در موضوع، وجود نداشت. به عبارتی پس از گذشت چند ماه از امضای توافق‌نامه، یک بی‌اعتمادی عمیق میان رهبران شکل گرفت و هیچ قاعده‌ای وجود نداشت تا این خلا را پر کند. این تنها نهادهای سیاسی هستند که می‌توانند در بلندمدت روابطی مستحکم توأم با اعتماد را میان سیاسیون و هم‌چنین اقوام گوناگون در چنین جوامع چندپاره‌ای شکل دهند، اما بدبختانه چنین نهادهایی ایجاد نشد.

عدم نهادمندسازی تقسیم قدرت

سامویل هانتینگتون در کتاب «سامان سیاسی در جوامع دست‌خوش دگرگونی»، عدم ایجاد یا رشد نهادهای سیاسی، به موازات، تغییرات اجتماعی را عامل اساسی در ایجاد نابه‌سامانی سیاسی در جوامع دست‌خوش دگرگونی تشخیص می‌دهد. افغانستان در چهار دهه گذشته تغییرات اجتماعی گسترده‌ای را تجربه کرده است. اما از طرف دیگر، نهادهای سیاسی نتوانسته‌اند پایایی این تغییرات اجتماعی حرکت کنند. اوج این تعارض ساختاری را می‌توان در حکومت وحدت ملی یافت. با تشکیل این حکومت، مطالبات و انتظارات سیاسی تازه‌ای در سطح جامعه شکل گرفت و حکومت می‌بایست جوابگوی تمامی این تقاضاها باشد، اما متأسفانه فاقد چنین ظرفیتی بود. دلیل اصلی این بی‌ظرفیتی و بدکارکردی (dysfunction) حکومت وحدت ملی، عدم نهادمندسازی نحوه تقسیم قدرت در آن است. نظریه‌ای که مبانی تیوریک حکومت وحدت ملی مبتنی بر آن است، واضع آن «آرند لیچپارت» است. او بر نقش پررنگ این نهادها در ساختن حکومتی ایتلافی، بسیار تأکید می‌کند و تقسیم قدرت بدون ایجاد نهادهای ساختاری را بی‌معنا می‌داند.

موافقت‌نامه‌ای خودمتناقض

از همان ابتدا، در عوض ایجاد نهادهای قدرتمند سیاسی، اصل تقسیم قدرت بر موافقت‌نامه‌ای خودمتناقض گذاشته شد که نه تنها مشکل‌گشا واقع نشد، بلکه خود نیز به بخشی از مشکل تبدیل شد. اگر چه اصل اساسی در این موافقت‌نامه، بر تقسیم پنجاه درصدی قدرت و «برابری در انتخاب کادرها میان رییس‌جمهور و رییس‌اجرائی در سطح رهبری ادارات کلیدی امنیتی، اقتصادی و ادارات مستقل» گذاشته شد، اما در جای جای آن می‌توان نکاتی را یافت که در تعارض با این اصل اساسی قرار دارند. این بخش‌های موافقت‌نامه، عملاً دست رییس‌اجرائی را از پشت بسته و او را به صورت کامل مقید رییس‌جمهور می‌سازد. این تناقضات در هنگام امضا بنا به دلایل مختلف رونما نشدند، اما با عملی‌شدن اصول موافقت‌نامه، هر روز اختلافات تازه‌ای پیرامون تفسیر آن پیدا شد. در پایین به بخشی از این موارد اشاره می‌گردد.

۱ «همکاری ... میان رییس‌جمهور و ریاست‌اجرائی، تحت قیادت رییس‌جمهور»

۲ «رییس‌اجرائی حکومت، با وظایف صدراعظم‌اجرائی بر اساس ... موافقه رییس‌جمهور تعیین می‌گردد.»

۳ «رییس‌اجرائی به رییس‌جمهور پاسخگو می‌باشد.»

۴ «رییس‌اجرائی موظف به «اعمال صلاحیت‌های مشخص اداری و مالی که بر اساس فرمان رییس‌جمهور تعیین می‌گردد» می‌باشد

۵ «به صفت رییس دولت و حکومت، رییس‌جمهور کابینه را رهبری می‌کند»

ميلاد نعیمی

حکومت وحدت ملی تجربه‌ای شکست خورده

عبدالله عبدالله رییس‌اجرائی، احمدضیا مسعود نماینده خاص رییس‌جمهور، عبدالرشید دوستم معاون اول رییس‌جمهور و برخی دیگر از چهره‌های شناخته شده، هر کدام به نوبه خود رییس‌جمهور و یا یکدیگر را به انحصار قدرت یا قوم‌گرایی متهم کرده‌اند. ائتلاف نظر زیادی میان رهبران حکومت وحدت ملی وجود دارد که اخیراً رسانه‌های هم شده است. همه این‌ها خبر از شکست پروژه تقسیم قدرت در افغانستان می‌دهند؛ تقسیم قدرتی که تقریباً مبتنی بر مبانی تیوریک مکتب انجمنی‌گرایی، تعدیلاتی را بر نظام سیاسی مرکزگرای افغانستان تحمیل کرد.

بود و بیم آن می‌رفت که این اختلافات، منتهی به جنگی قومی گردند. حکومت وحدت ملی از دل این بحران متولد شد. اما آیا این حکومت توانسته به فلسفه وجودی خود عمل کند؟

قطعاً جواب این سوال منفی است. حکومت با گذشت بیش از دو سال، دستاوردهای چشم‌گیر زیادی در زمینه‌های اقتصادی و امنیتی نداشته و علی‌رغم این موضوع، دستیابی به وحدت ملی و تضمین ثبات سیاسی که مهم‌ترین اهداف این توافق‌نامه عنوان شده بودند، نیز حاصل نگردیده است. تنش قومی اگر چه شکلی عریان به خود نگرفته، اما این مساله نباید ما را از وجود اختلافات عمیق قومی در سطح کشور غافل سازد.

عبدالله عبدالله رییس‌اجرائی، احمدضیا مسعود نماینده خاص رییس‌جمهور، عبدالرشید دوستم معاون اول رییس‌جمهور و برخی دیگر از چهره‌های شناخته شده، هر کدام به نوبه خود رییس‌جمهور و یا یکدیگر را به انحصار قدرت یا قوم‌گرایی متهم کرده‌اند. اختلاف نظر زیادی میان رهبران حکومت وحدت ملی وجود دارد که اخیراً رسانه‌های هم شده است. همه این‌ها خبر از شکست پروژه تقسیم قدرت در افغانستان می‌دهند؛ تقسیم قدرتی که تقریباً مبتنی بر مبانی تیوریک مکتب انجمنی‌گرایی، تعدیلاتی را بر نظام سیاسی مرکزگرای افغانستان تحمیل کرد.

بنا بر نظر «آرند لیچپارت» مبدع نظریه انجمنی‌گرایی، کشورهای پیش‌رفته غربی‌ای چون بلژیک، سوئیس و کانادا و هم‌چنین کشورهای جهان سوم‌ای چون لبنان، توسط دموکراسی انجمنی به خوبی اداره می‌شوند و موانع عمده‌ای فرا راه این شیوه مهندسی سیاسی (political engineering) وجود ندارد. اما برعکس در افغانستان چالش‌های زیادی بر سر راه رسیدن به ثبات سیاسی از رهگذر این الگو وجود داشته است. به نحوی که هر از چندگاهی حکومت با بحران‌هایی مواجه می‌شود و حتا در برخی مواقع سخن از احتمال سقوط نظام سیاسی به میان می‌آید. سوالی که پیش می‌آید این است که اگر نظام‌های

ناهم‌گون قومی را تقسیم قدرت سیاسی میان اقوام مختلف می‌دانند. اما چیزی که آنان را از یکدیگر مجزا می‌سازد، اختلاف نظرشان در مورد نحوه تقسیم قدرت است. انجمنی‌گرایی، سیاسی‌شدن قومیت را به رسمیت می‌شناسد و حتا تقسیم قدرت بدون در نظر داشت این اصل از نگاه نظریه‌پردازان این مکتب، غیرممکن است. اما در مقابل، مرکزگرایان مخالف، سیاسی‌سازی قومیت بوده و این سیاست را مساوی با مشروعیت‌تراشی برای قومیت معرفی می‌کنند. مرکزگرایان اعتقاد دارند که می‌توان از طریق سیاست‌های تشویقی‌ای چون «تضمین مشارکت چندین گروه قومی در مدل انتخابات ریاستی اکثریتی» از سیاسی‌شدن قومیت ممانعت ورزیده و تمایلات مرکزگرایانه را تقویت نمود. آن‌ها بر این عقیده‌اند که می‌توان با استفاده از این شیوه‌ها، به تشکیل ایتلاف‌های انتخاباتی چند قومی، تمرین مدارا و در نهایت امحای تدریجی و به دور از خشونت خورده هویت‌ها در هویت کلان ملی مدد رساند.

داستان حکومت وحدت ملی

کشورهای دارای تکثر قومی از این چند الگو باید یکی و یا مخلوطی معقول از چند الگو را برگزینند. قانون اساسی افغانستان که معرف اصول اساسی کشور می‌باشد، مبتنی بر سازوکارهای مرکزگرایانه است؛ به نحوی که بسیاری، مقام ریاست‌جمهوری را مساوی با مقام یک پادشاه می‌پندارند. ولی جنجال‌های انتخاباتی سال ۱۳۹۳ که منجر به تشکیل حکومت وحدت ملی شد، «نوعی دموکراسی انجمنی» را به کشور به ارمغان آورد. محمدآشرف غنی و عبدالله عبدالله با پادرمیانی جان کری وزیر امور خارجه امریکا موافقت‌نامه سیاسی حکومت وحدت ملی را امضا کردند. اصل اساسی در این موافقت‌نامه، تقسیم مساویانه قدرت میان دو جناح انتخاباتی بود.

اگرچه ظاهراً حکومت وحدت ملی به هدف حل اختلاف میان دو تیم انتخاباتی رقیب شکل گرفت، اما حقیقت امر این است که این حکومت به منظور جلوگیری از وقوع جنگی قومی تشکیل شد. شرایط بحرانی آن مقطع زمانی، کشور را آبستن بحرانی فراگیر ساخته

نحوه واکنش حکومت نسبت به مطالبات قومی، عنصری اساسی در چگونگی اتخاذ راهبردهای جنبش‌های قومی محسوب می‌گردد. واکنش مثبت حکومت باعث پی‌گیری معقول و مسالمت‌آمیز این مطالبات خواهد شد، اما برخورد نامطلوب حکومت، طبیعتاً راهبردهای قهرآمیز و خشن را در نگاه اعضای جنبش قومی، از مطلوبیت بیشتری برخوردار خواهد ساخت. عمده‌ترین دلیل تمایل گروه‌های قومی به شیوه‌های خشونت‌آمیز و برهم‌زدن ثبات داخلی یک کشور، مدیریت نادرست سیاسی تنوع قومی در آن کشور می‌باشد. نهادهای سیاسی، تعیین‌کننده نوعیت رابطه حکومت با گروه‌های قومی هستند. تعبیه این نهادها در ساختار سیاسی و چگونگی کارکردشان، معرف نحوه مدیریت سیاسی تنوع قومی در یک کشور است.

در میان اندیش‌مندان سیاسی، اختلافات مبنای زیادی در رابطه با نحوه مدیریت سیاسی تنوع قومی وجود دارد. عده‌ای فلسفه وجودی کشورهای دارای تنوع قومی را مورد انتقاد قرار می‌دهند و اعتقاد دارند که ادغام گروه‌های هویتی گوناگون در یک دولت-ملت، اساساً امکان‌پذیر نیست و آخرین و در عین حال تنها راه حل ممکن، تجزیه چنین کشورهایی است.

نسخه تجویزی تعدادی دیگر از نظریه‌پردازان به جوامع چندپارچه، مدیریت تحکمی غیردموکراتیک و سرکوب خشونت‌آمیز تمامی تمایلات و مطالبات قوم‌گرایانه است. در این الگوی مدیریتی، گروه قومی غالب، با در دست‌داشتن و اتکا به قدرت دولتی و هم‌چنین با استفاده از شیوه‌های اجبارآمیز و خشونت‌محور، سعی در انضمام و مستحیل‌ساختن دیگر اقوام در جریان اصلی (mainstream) تک‌فرهنگ می‌کند. اگرچه این رویکرد طردگرا در کوتاه‌مدت کارگر می‌افتد اما در واقع تطبیق این سیاست باعث فراموشی مطالبات قومی نشده و آن‌ها را در اصل تبدیل به آتش زیر خاکستر می‌سازد. این الگو که آن را الگوی «سلطه قومی» نیز می‌نامند، در افغانستان در دوره‌های گوناگون تاریخی به خصوص در دوران زمامداری امیر عبدالرحمان خان و نادرخان اتخاذ شده است. هدف از تطبیق این شیوه مدیریتی، ایجاد همبستگی ملی عنوان می‌شود، اما تجارب تاریخی بر این واقعیت صحنه می‌گذارد که اتخاذ این الگو بیشتر منتج به تضعیف مبانی همبستگی ملی در افغانستان شده است.

اما طیف وسیعی از اندیش‌مندان امروزی، به منظور پیش‌گیری از وقوع رویارویی‌های قومی، ایجاد حاکمیتی دموکراتیک را توصیه می‌کنند. این نظریه‌پردازان معتقد به سازگاری دموکراسی با جوامع متفرق بوده و دستیابی به این هدف را از طریق تعبیه برخی نهادها در ساختار سیاسی ممکن می‌دانند. حتا برخی هم‌راستا با این نظر، اعتقاد دارند که دموکراسی تنها راه حل ممکن برای برقراری ثبات در جوامع نامتناسس است.

به طور کلی دو مکتب تیوریک عمده در رابطه با مدیریت بحران قومی در جوامع ناهمسانی که دموکراسی را تجربه می‌کنند، وجود دارد؛ مرکزگرایی (centripetalism) و انجمنی‌گرایی (consociati onalism). وجه اشتراک این دو دیدگاه در این است که هر دو، تنها راه برقراری ثبات سیاسی در جوامع

سال گذشته ترودو اجازه داد تا بیشتر از سی و پنج هزار مهاجر سوری که در نتیجه جنگ و فعالیت گروه‌های تروریستی سرزمین خود را ترک کرده بودند، وارد کانادا شوند. وی خودش با رفتن به میدان هوایی بین‌المللی تورانتو از ورود نخستین گروه‌های مهاجرین سوری به کانادا استقبال کرد و برای کودکان مهاجر در میدان هوایی، هدیه داد و لباس توزیع کرد.

کانادا

از ورود مهاجرین مسلمان استقبال می‌کند

برشنا نظری - کانادا

هنوز بیست و چهار ساعت از صدور فرمان رییس‌جمهور ایالات متحده مبنی بر محدودسازی سفر شهروندان هفت کشور اسلامی به ایالات متحده نگذشته بود که صدراعظم کانادا با پیام متفاوت، آماده‌گی کشورش را برای پذیرش مهاجران از کشورهایی که اجازه ورود به قلمرو ترامپ را ندارند، ابراز کرد.

جاستن ترودو صدراعظم کانادا به روز شنبه اعلام کرد که کشورش حاضر است بدون تبعیض نژادی و دینی، از مهاجرین استقبال کند. وی در صفحه توئیتر خود با اشاره به اتباع کشورهای عمدتاً مسلمان نوشت: «به کانادا خوش آمدید.»

این پیام وی در جریان چند ساعت محدود، بیشتر از یکصد و پنجاه هزار (Like) یا تایید دریافت کرد.

آقای ترودو که در نظر دارد به زودی به ایالات متحده سفر کند، گفته است که در دیدار با رییس‌جمهور آمریکا، در باره سیاست‌های موفقیت‌آمیز پذیرش مهاجرین در کانادا و تجربه‌های این کشور در این راستا، با ترامپ صحبت خواهد کرد. وی گفته است: «مهاجرین نقطه قوت کانادا هستند و کانادا به سیاست‌های خود برای پذیرش مهاجرین از هر کشور و از هر نژاد و مذهب، ادامه می‌دهد.»

صدراعظم کانادا تاکید کرده است که کشورش از آنانی که از جنگ، وحشت و تعقیب غیر قانونی به وسیله گروه‌های تروریستی فرار می‌کنند، استقبال می‌کند و به آنان پناه می‌دهد. اما وی

بر اساس فرمان رییس‌جمهور آمریکا، سفر اتباع کشورهای ایران، عراق، سوریه، لیبیا، سومالی، سودان و یمن، به ایالات متحده ممنوع شده است و حتا اتباع این کشورها که (Green Card) یا کارت اقامت دائمی ایالات متحده را نیز دارند، ولی در بیرون از ایالات متحده به سر می‌برند، حداقل تا نود روز دیگر وارد آمریکا شده نمی‌توانند.

رییس‌جمهور آمریکا ظاهراً برای جلوگیری از ورود بنیادگرایی اسلامی به ایالات متحده، سفر

برای پذیرش مهاجران به ویژه از کشورهای مسلمان، میکانی‌می را ارایه نکرده است.

سال گذشته ترودو اجازه داد تا بیشتر از سی و پنج هزار مهاجر سوری که در نتیجه جنگ و فعالیت گروه‌های تروریستی سرزمین خود را ترک کرده بودند، وارد کانادا شوند. وی خودش با رفتن به میدان هوایی بین‌المللی تورانتو از ورود نخستین گروه‌های مهاجرین سوری به کانادا استقبال کرد و برای کودکان مهاجر در میدان هوایی، هدیه داد و لباس توزیع کرد.

شهروندان برخی از کشورهای اسلامی و مهاجرت آنان را به آمریکا منع قرار داده است. ترامپ در عین حال دستور داده است تا قوانین ایالات متحده در مورد مهاجرین، برای حداقل یک‌صد و بیست روز به حالت تعلیق قرار داده شود.

در فهرست ترامپ، افغانستان شامل نیست و ظاهراً افغان‌ها می‌توانند به ایالات متحده سفر کنند. اما وی تاکید کرده است که افغان‌ها قبل از ورود به ایالات متحده باید به صورت درست بررسی شده و بعداً برای شان ویزه ورود صادر شود. در این فهرست به طور شگفت‌انگیزی نام پاکستان درج نشده است. این در حالی است که ترامپ در گذشته از پاکستان به خاطر عمل‌کرد آن کشور در برابر دهشت‌افکنان، به شدت انتقاد کرده بود و در حال حاضر بسیاری از سیاستمداران آمریکایی به این باور رسیده‌اند که پاکستان پناه‌گاه امنی برای تروریست‌هاست.

از سوی دیگر، ایران در یک اقدام تلافی‌جویانه سفر شهروندان آمریکا را به ایران منع کرده است. احتمال زیادی وجود دارد که عمل‌کرد ترامپ در برابر ایران، بن‌بست تازه‌ای را نیز در زمینه اجرای توافقات اتمی ایران و ایالات متحده ایجاد کند. ایران متهم است که به صورت مستقیم، در حمایت از رژیم بشارالاسد در سوریه دست دارد و از گروه‌های شیعه در یمن نیز حمایت نظامی و استخباراتی می‌کند و به احتمال قوی همین مسئله باعث شده است تا رییس‌جمهور جدید ایالات متحده، ایران را نیز شامل این فهرست بسازد.

ایالات متحده در جریان سالیان متمادی، با کشورهای اسلامی روابط و پیوندهای عمیقی داشته است و شماری از کشورهای اسلامی از جمله عربستان سعودی، قطر، کویت و چندین کشور دیگر از جمله‌ی متحدان آن کشور به شمار می‌روند، اما به نظر می‌رسد که اقدام تازه آمریکا می‌تواند بخشی از کشورهای اسلامی را در برابر ایالات متحده قرار بدهد و این مسأله باعث تحریک احساسات دینی شده و زمینه را برای فعالیت و سرپازگیری گروه‌های رادیکال اسلامی، فراخ‌تر بسازد.

نقطه قوت ایالات متحده در طول تاریخ آن کشور، آزادی مذاهب، آزادی بیان، عدم تبعیض و در جریان بیشتر از شصت سال اخیر، تساوی کامل حقوق زنان و مردان و آزادی‌های سیاسی بوده است. این موارد نقش رهبری کننده‌ای را برای ایالات متحده در جهان فراهم کرده بود. اما به نظر می‌رسد که این موارد یکی پی‌دیگری رنگ می‌بازند و نقش ایالات متحده در کره زمین به مثابه حامی جنبش‌های دموکراسی، کم‌رنگ می‌شود. اخیراً روزنامه کانادایی (۲۴ Hours) در یکی از تازه‌ترین شماره‌های خود نوشته است: «عملی شدن تصامیم ترامپ، آمریکا را در وضعیتی قرار می‌دهد که دیگر به عنوان یک کشور پیشرو دموکراسی در جهان شناخته نشود.» این روز نامه در ادامه نوشته که حالا فرصت آن فرا رسیده است که کشورهای دیگری چون کانادا، دنمارک و حتا آلمان رهبری روند دموکراسی را در دنیا به دست بگیرند.

وزارت مخابرات: سیستم واحد اطلاعات جغرافیایی تا سه سال آینده ایجاد خواهد شد

در همین حال، رفیع‌الدین ملکزی مشاور ارشد رییس‌جمهور می‌گوید که بدون اطلاعات جغرافیایی پلان‌ها و برنامه‌ها درست تنظیم شده نمی‌تواند.

به گفته او، معلوماتی که وزارتخانه‌ها به صورت جداگانه جمع‌آوری می‌کنند، با استندردهای خودشان است که قابل استفاده وزارتخانه‌های دیگر نیست و پروژه جدید جمع‌آوری معلومات واحد جغرافیایی، از جمع‌آوری معلومات برای بار دوم یا سوم که صورت می‌گیرد، جلوگیری می‌کند.

آقای ملکزی گفت: «سه چیز عمده است؛ معلومات جغرافیایی منحصر به یک اداره نباشد، معلومات باید تعمیم شود تا مردم از آن استفاده کرده بتوانند و ابتکارات و نوآوری بیشتر در آن پیدا می‌شود. [...] بسیاری از معلومات جی.آی. اس را خود ما تولید نکرده‌ایم. زیاده‌تر آن را خریداری کردیم. این معلومات جغرافیایی را می‌توانیم زیاده‌تر از کمپنی‌های خارجی بخیریم در مقابل پول مشخص.»

به گفته او، برای تنظیم معلومات جغرافیایی نوآوری صورت گیرد و بسیاری از معلومات جغرافیایی «باید» در دسترس همگان باشد.

تمام محل‌ها با ارتفاع آن از سطح بحر درج نقشه‌ای شد که توسط دست ترسیم شده بود و برای کمک به سرشماری نفوس به کار گرفته شد.»

آقای ملکزی گفت که نخستین معلومات جغرافیایی در سال ۱۹۷۷ میلادی تکمیل شد که در آن فاصله مکتب‌ها، کلینیک‌ها، مسجدها و دیگر مکان‌های عمومی نشان داده شده بود. او گفت که در یک‌ونیم دهه گذشته، در ارگان‌های دولتی از معلومات جغرافیایی صورت گرفته است و در هر وزارت یک سیستم اطلاعات جغرافیایی وجود دارد.

مشاور ارشد رییس‌جمهور می‌گوید: «متأسفانه در اکثر وقت معلومات جی.آی.اس مربوط پروژه‌های مشخص بود. وقتی پروژه از بین رفته، تمام معلوماتی که لازم بود، نگهداری نشده که یک جنجال کلان است.» او گفت که پروژه جدید «جی.آی.اس» برای کشور «خیلی مهم» است و در پلان‌های آینده به کار می‌آید.

و پس از تفکیک و کنترل، تمام اطلاعات جغرافیایی مورد نیاز در آن درج می‌شود. این سیستم، به اضافه دسترسی درست و سریع به اطلاعات مورد نیاز، امکان ارایه و به تصویر کشیدن اطلاعات مکانی در قالب نقشه، جدول و استفاده از اطلاعات موجود برای هدف‌های مختلف و نیازمندی مردم را فراهم می‌کند. این سیستم برای شبکه حمل‌ونقل، کاربری زمین، واحدهای سیاسی، منطقه‌های مسکونی، واحدهای پستی، تصویر ماهواره‌ای و پیدا کردن مکان‌های عمومی و عامه کاربرد دارد.

در همین حال، رفیع‌الدین ملکزی مشاور ارشد رییس‌جمهور می‌گوید که بدون اطلاعات جغرافیایی پلان‌ها و برنامه‌ها درست تنظیم شده نمی‌تواند. او گفت: «که در زمان داوودخان برای نخستین بار پروژه‌ای روی دست گرفته شد که تمام قریه‌ها و ولسوالی‌های ولایت‌های افغانستان نقشه‌برداری شود و پس از جمع‌آوری معلومات جغرافیایی، مورد استفاده دولت قرار گیرد.

معلومات جغرافیایی به حکم رییس‌جمهور غنی یک‌نواخت و واحد ساخته خواهد شد. عبدالمجیب مهمند رییس اداره حکومت‌داری الکترونیک وزارت مخابرات دیروز به رسانه‌ها گفت که با ایجاد این سیستم می‌توان مکان‌های عمومی، مثل مکتب‌ها، شاهراه‌ها، رستوران‌ها و دیگر جاها در هر ولایت و ولسوالی را پیدا کرد، اما برخی از معلومات تنها در نزد مقام‌های دولتی خواهد بود که به آن دسترسی دارند.

با دسترسی به این سیستم، در صورت داشتن انترنیت، شهروندان می‌توانند موقعیت جغرافیایی خود را تعیین کنند. آقای مهمند گفت که شرکت السیس انگلیسی به آنان وعده داده است که این پروژه را تا سه سال آینده نهایی خواهد کرد، اما وزارت مخابرات تلاش دارد کار آن را در دو سال آینده ختم کند.

سیستم اطلاعات جغرافیایی یا «جی.آی.اس» سیستمی است که با بهره‌گیری از آن تمام اطلاعات جمع‌آوری و دسته‌بندی می‌شوند

سردار داهی

وزارت مخابرات و تکنولوژی معلوماتی با راه‌اندازی یک کارگاه آموزشی برای ایجاد سیستم واحد اطلاعات جغرافیایی «جی.آی.اس» می‌گوید که تا سه سال آینده سیستمی ایجاد خواهد شد که تمام اطلاعات جغرافیایی افغانستان در آن درج می‌شود. به گفته وزارت مخابرات، هرچند اکثر وزارتخانه‌ها سیستم معلوماتی جغرافیایی جداگانه دارند، اما همگان به آن دسترسی ندارند و ایجاد سیستم واحد می‌تواند معلومات جامع و واحد را در اختیار ارگان‌های دولتی و شهروندان افغانستان قرار دهد.

این کارگاه آموزشی که در کابل به کمک مالی بانک انکشاف آسیا و کمک تخنیکی یک کمپنی انگلیسی به نام السیس و رهبری وزارت مخابرات راه‌اندازی شده است، سیستم مرکزی جامع فن‌آوری اطلاعات یا «آی.تی» و نقشه‌برداری ایجاد خواهد شد. به گفته مسوولان در وزارت مخابرات، دسترسی به

بازداشت شماری

از کارمندان گمرک هرات به اتهام فساد

۸ صبح، هرات: به تازگی شماری از کارمندان اداره گمرک هرات به اتهام دست داشتن در فساد اداری بازداشت شدند. اداره امنیت ملی هرات دست کم سه تن از کارمندان بخش مدیریت تشریح اداره گمرک هرات را با یک کمیشن کار به اتهام تشریح غیر قانونی یک موتر بازداشت کرده است. سخنگوی والی هرات گفته این افراد در قسمت تشریح یک موتر برابری نوع تیلر رشوه گرفته بودند. چند روز پیش والی هرات در گفتگو با روزنامه ۸ صبح

تاکید کرد که کارمندان گمرک هرات از طرف سیاسیون و افراد زورمند پیشنهاد می شوند. و این افراد به صورت حرفه ای نمی توانند از ضایعات عواید جلوگیری کنند. والی هرات گفت که در گمرک، ضایعات عواید زیاد است اما تمام عوایدی که باید از گمرکات جمع آوری شود، به دلیل موجودیت فساد جمع آوری نمی شوند. از اول امسال دست کم ۱۲۰ تن در هرات به اتهام دست داشتن در فساد اداری بازداشت شده اند که شماری از کارمندان گمرک

زیادی شده است و تفتیش آنان نتیجه بخش بوده است. سخنگوی والی هرات می گوید که اداره محلی هرات برای مقابله با فساد، تلاش هایی را روی دست گرفته است، از جمله جابه جایی برخی از نهادهای استخباراتی در اداره های پر در آمد. او می گوید که یک و نیم ماه پیش نیز شماری از کارمندان گمرک اسلام قلععه به اتهام جعل و وزن ترازو بازداشت شدند.

شکایت از فساد اداری در اداره گمرک هرات در سال جاری بیش از سال های دیگر افزایش یافته است، چند ماه پیش هم مسوولان اتحادیه صنعت گران هرات ادعا کردند که بخش عمده ای از کالاهای تجارتی تورییدی به هرات، از سوی اداره گمرک محصول نمی شود. مسوولان این اتحادیه سازش واردکننده های کالاها با کارمندان بخش تشریح اداره گمرک را دلیل تداوم فساد در گمرک هرات می دانند.

۴ رییس، پس از روی کار آمدن حکومت ملی از زمان روی کار آمدن حکومت وحدت ملی افغانستان، اداره گمرک هرات میزبان دست کم ۴ تن به عنوان رییس این اداره بوده است. نخستین رییس این اداره در زمان حکومت وحدت ملی را رییس جمهور غنی شخصا طی سفری به هرات از وظیفه سبک دوش کرد. پس از آن، رییس منابع بشری وزارت معارف افغانستان به عنوان رییس این اداره مقرر شد، سپس سرکتر معین مالی اداره وزارت مالیه رییس گمرک هرات شد و حالا به تازگی نیز این اداره میزبان رییس تازه تفری است که مانند مسوولان پیش از خود، گفته است با فساد اداری مبارزه می کند.

هر چند در تازه ترین گزارش سازمان شفافیت بین الملل، افغانستان توانسته است در مبارزه با فساد پنج رتبه پیشرفت کند، اما بسیاری از کارشناسان هشدار می دهند که اگر با فساد در افغانستان مبارزه جدی نشود، احتمال بازگشت افغانستان به همان رتبه های پیشین دوباره قابل پیش بینی است.

این سازمان روز چهارشنبه شاخص فساد در کشورهای جهان در سال ۲۰۱۶ را به نشر رساند که در این میان افغانستان چهار پله بالا رفته و در مبارزه با فساد رتبه ۱۶۹ را گرفته است.

هرات نیز در میان آنان دیده می شوند.

هیات های بررسی با دست پر بر می گردند

هرات دارای دو بندر مهم تجارتی است، بندر اسلام قلععه در غرب هرات و بندر تورغندی در شمال این ولایت. بخش بزرگی از عواید گمرکی افغانستان از همین دو بندر به ویژه بندر اسلام قلععه به دست می آید.

بنا به گفته شاهدان عینی، فساد در گمرک هرات به انواع مختلف صورت می گیرد، به گونه ای مثال، روزانه ده ها کانتینر کالای بازرگانی از دو بندر بزرگ تورغندی و اسلام قلععه وارد گمرک هرات می شوند و باید تعرفه های گمرکی شان را به این نهاد بپردازند؛ اما دیده می شود پس از آن که این موترها وارد گمرک می شوند، بار یک موتر بر روی بارهای دو موتر دیگر جابه جا می شود و شماری از بازرگانان به جای پرداختن محصول کالای بازرگانی سه موتر، پول محصول دو موتر را می پردازند و این کالاها مانند این موترها به نام سرباری از برابر چشمان مسوولان گمرک بیرون می شوند.

پیش از این سید فضل الله وحیدی والی پیشین هرات گفته بود هیات هایی که برای تفتیش به گمرک این ولایت فرستاده می شوند با گرفتن حق شان از هرات می روند.

محمد رفیق شهیر رییس شورای متخصصان هرات نیز تاکید می کند: «هر هیاتی که جهت تفتیش و بررسی وضعیت گمرک به هرات آمده با دست پر به کابل برگشته و این تفتیش ها جز ایجاد بستر فساد بیشتر، نتیجه ی دیگری در پی نداشته اند.»

آقای شهیر تاکید می کند که شماری از نمایندگان مجلس از هرات و دیگر ولایات نمایندگان خود را در گمرک هرات نصب کرده اند. به گفته او به هدف تراج بیت المال، بیشتر افرادی که در گمرک هرات استخدام شده اند، غیر مسلکی اند و با پیشنهاد و نفوذ افراد قدرتمند به این اداره راه یافته اند.

به گفته آقای شهیر وجود فساد باعث شده که سالانه میلیون ها افغانی در گمرک های هرات ضایع شود.

جیلانی فرهاد سخنگوی هرات هم تایید می کند که شکایت های متعددی به اداره محلی هرات رسیده که شماری از هیات های اعزامی از کابل با گرفتن پول به مرکز کشور بر می گردند، اما تاکید می کند که در موارد زیادی نیز نتیجه بررسی های آن ها منجر به رفع مشکلات

وزیران خارجه آلمان و فرانسه:

تحریمها بر روسیه باقی بماند

تحریمها منجر شود.»

مذاکرات رسمی مینسک موسوم به «نشست نورمندی» نشستنی چندجانبه است که به حل بحران در اوکراین شرقی اختصاص داده شده است.

وزیر خارجه ای آلمان گفت با همتای فرانسوی خود به توافق رسیده اند که ابراز موضع شفاف فرانسه و آلمان در رابطه با بحران اوکراین شرقی اهمیت زیادی دارد.

او افزود، فرانسه و آلمان به دنبال ایجاد گروه هایی دو جانبه اند تا به مسایلی چون بحران روسیه و اوکراین بپردازند.

قرار است سران آلمان و فرانسه روز شنبه به صورت تلفنی با دونالد ترامپ رییس جمهور ایالات متحده گفتگو کنند و انتظار می رود این موضوع، یکی از موارد مهم بحث در این گفتگوهای جداگانه باشد.

مقام های آلمان و فرانسه اعلام کردند هر گونه اقدامی برای لغو تحریم های اعمال شده بر روسیه باید در قبال پیشرفت روند صلح اوکراین شرقی صورت بگیرد.

بنا به گزارش خبرگزاری رویترز، زیگمار گابریل وزیر خارجه آلمان روز شنبه نهم دلو گفت در دیداری که با ژان مارک آبرو وزیر خارجه فرانسه داشته است، دو طرف موافقت کرده اند که لغو تحریم ها علیه روسیه باید با تعهد روسیه به پیشرفت روند صلح اوکراین شرقی همراه باشد.

طی کنفرانس خبری که روز شنبه و با حضور وزیران خارجه آلمان و فرانسه صورت گرفت، زیگمار گابریل گفت «ما در آلمان و فرانسه موضع شفافی در رابطه با تحریمها داریم. ما خواستار اعمال مذاکرات مینسک هستیم، و این تنها راهی است که می تواند به لغو

حکومت وحدت ملی

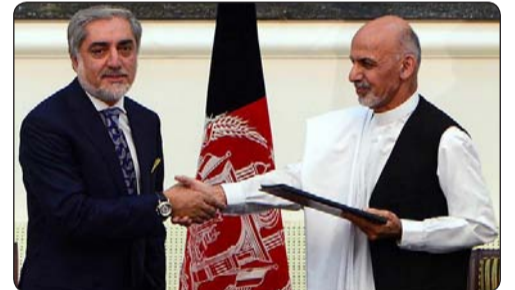
تجربه های شکست خورده

ادامه از صفحه ۵

تسلسل بحران در طول تاریخ افغانستان بوده است. اگرچه در گذشته چندین بار شاهد تقسیم قدرت میان گروه های مختلف قومی بوده ایم، اما هر بار هر کدام از این پروژه ها با شکست مواجه شدند و ثبات کشور به دنبال هر شکست، بر هم خورد. تا به حال هر تقسیم قدرتی که صورت گرفته، همه یکسر سرازیری شکست را پیموده اند. پس از هر شکستی هم، همه انگشت اتهام را به سمت یکدیگر نشانه گرفتند. به زعم نگارنده نوشتار حاضر، فقدان قاعده مندی و عدم ایجاد نهادهای هم ساز با توافقات حاصل شده و از آن مهم تر با اوضاع کلی کشور، مشکل اساسی ولی پنهان در تمامی پروژه های تقسیم قدرت در تاریخ معاصر افغانستان بوده است. در تمامی این توافقات، تنها ضمانت اجرایی پیش بینی شده برای پیاده سازی اصول توافق شده، تعهد و پای بندی رهبران به اصول اخلاقی است. با اینکار یعنی ثبات تمام کشور را در اختیار چند فرد می گذاریم. نتیجه این می شود که به محض تخطی یک فرد، پروژه با شکست مواجه شده و ثبات کشور در نتیجه آن برهم می خورد، مساله ای که امروز باعث شکست تجربه حکومت وحدت ملی نیز شده است.

سخن آخر

حکومت وحدت ملی از همان ابتدا محکوم به شکست بود. چون مانند دیگر تجربه های تقسیم قدرت در افغانستان، فاقد نهادهای ساختارمند و قانونی بود. در پایان باید دوباره تاکید کرد که برای جلب رضایت تمام گروه ها و نخبگان قومی، لازم است تا نهادهایی با داشتن مشروعیت قانونی در ساختار سیاسی تعبیه شوند و اگر چنین شود، مطالبات قومی و سیاسی به دور از حاشیه ها و بدون هیچ چالشی دنبال خواهند شد.

«رییس اجرایی ... در مورد پیشرفت امور هم مستقیما به رییس جمهور و هم در مجالس کابینه گزارش می دهد» { «حق و توتی متقابل» یکی از مواردی است که ضامن اجرای موفقیت آمیز هر تقسیم قدرتی می شود. اما در موافقت نامه حکومت وحدت ملی تنها به شخص رییس جمهور این حق داده شده است. در مورد اجرایی شدن مفاد این موافقت نامه و همچنین تنظیم روابط میان دو رهبر حکومت هیچ سازوکار قاعده مندی، پیش بینی نشده و تنها بر لزوم «تعهد» میان آن دو تاکید شده؛ دقیقا چیزی که هیچ وقت در افغانستان وجود نداشته است. به منظور نظارت بر چگونگی پیاده سازی اصول این توافق نامه، کمیسیون بسیار ضعیف و بی صلاحیتی به نام «کمیسیون نظارت بر تطبیق موافقت نامه حکومت وحدت ملی» تشکیل شده است. این کمیسیون به حدی فاقد صلاحیت اجرایی است که حتا رسانه ها هم دیگر رغبتی به انعکاس گزارش های آن ندارند.

گریزناپذیری از شکست

احساس محرومیت اقوام گوناگون در ادوار گوناگون تاریخی از عدم حضور در ساختار قدرت، یکی از عوامل

ویراستاران: نورالعین و بهروز خاوری
 وحید پیمان، سهیلا وداع خموش، سردار داهی، زینب فرهمند
 ظفر شاه رویی ۰۷۹۹۳۱۹۵۳۴
 خیر رحیمی - مصطفی سروری - مهدی فرهاد - غلامرضا مجیدی
 احمدضیا محمدی ۰۷۰۸۱۴۴۰۴۷
 پذیرش اعلان: سندوق پستی ۱۹۱۱، پسته خانه مرکزی، کابل، افغانستان
 نشانی پستی: ایستگاه برج برق، سرک کلوله پشته، ناحیه چهارم، کابل
 ایمیل روزنامه: Afghanistan_8am@yahoo.com
 ۸ صبح در ویرایش و پیرایش مطالب وارده دست باز دارد.
 به جز سرمقاله، آرای مطرح شده در مقالات به نویسندگان آن برمی گردد.

www.8am.af
 www.facebook.com/8am.af
 Twitter:@HashteSubhDaily

صبح

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
 مدیر مسوول: پرویز کاوه ۰۷۰۰۲۲۸۹۸۸ parwiz_kawa@yahoo.com
 معاون مدیر مسوول: مجتبی هاشمی ۰۷۶۶۶۴۴۶۶۴ sayedmujtaba_hashemi@yahoo.com
 تحلیلگر ارشد: فردوس کاوش فریدون آژند ۰۷۹۷۴۱۶۰۶۲
 دبیر بخش سیاسی: شایان فریور ۰۷۰۰۷۰۹۰۸ shayanfa@gmail.com
 دبیر بخش ادب و فرهنگ:

Publisher:
 Sanjar Sohail
 sanjarsohail@yahoo.com

Editor-in-Chief:
 Parwiz Kawa
 parwiz_kawa@yahoo.com
 +93 700228988

انتقاد مکزیکو از سخنان نتانیاهو درباره

نخست وزیر اسرائیل در توییت نوشته بود: «من هم در امتداد مرز جنوبی اسرائیل دیوار می‌سازم که از مهاجرت غیرقانونی جلوگیری کند. موفقیتی عالی. نظریه‌ای عالی.» وزارت امور خارجه‌ی مکزیکو مراتب شگفتی و سرخوردگی خود را از این اظهارات نتانیاهو بر زبان آورده است. به گزارش رسانه‌های مکزیکو، جامعه‌ی یهودیان مکزیکو نیز از سخنان نخست وزیر اسرائیل فاصله گرفته است. مناقشه بر سر نقشه‌های دولت ترامپ مبنی بر ساختن دیواری در مرز میان ایالات متحده و مکزیکو در هفته‌ی گذشته پس از امضای فرمانی از سوی رییس‌جمهور امریکا تشدید شد. کاخ سفید اعلام کرد که مکزیکو باید هزینه‌های ساخت چنین دیواری را بپردازد، امری که مکزیکو آن را به شدت رد می‌کند. در پی آن اتریکه پنانیتو، رییس‌جمهور مکزیکو برنامه‌ی سفر خود به واشنگتن و دیدار با دونالد ترامپ را لغو کرد.

اظهارات نخست‌وزیر اسرائیل در استقبال از نقشه‌های دونالد ترامپ برای ساختن دیوار در مرز میان امریکا و مکزیکو، دولت مکزیکو را برآشفته ساخت و به اعتراض برانگیخت. نتانیاهو ساختن دیوار را «نظریه‌ای عالی» خوانده است. به اساس گزارش صدای آلمان (DW): دولت مکزیکو از سخنان بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل درباره‌ی نقشه‌های مناقشه‌برانگیز دولت امریکا مبنی بر ساختن دیوار در مرز میان ایالات متحده امریکا و مکزیکو انتقاد کرد. وزارت امور خارجه‌ی مکزیکو روز شنبه ۲۸ جنوری اعلام کرد که مکزیکو دوست اسرائیل است و از نخست‌وزیر اسرائیل هم انتظار دارد که با آن مانند یک دوست رفتار کند. بنیامین نتانیاهو پیش‌تر اظهارات دونالد ترامپ مبنی بر ساختن دیوار در مرز میان ایالات متحده امریکا و مکزیکو را «نظریه‌ای عالی» خوانده بود.

کشته شدن سه تن از اعضای القاعده در یمن

گفته بودند خانه‌های سه تن از روسای قبایل که با القاعده در ارتباط بودند هدف قرار گرفتند که در جریان آن شماری از غیرنظامیان نیز کشته شدند. به اساس خبرگزاری فرانسه، این نخستین عملیات امریکا در دو سال اخیر و نخستین عملیات بعد از دولت دونالد ترامپ، رییس‌جمهور ایالات متحده امریکا از سوی این کشور است. نیروهای ویژه ایالات متحده، قبلاً تلاش کرده بود تا دو تن بوده شده امریکایی و افریقایی جنوبی از سوی القاعده را در سال ۲۰۱۴ میلادی نجات دهند، اما هر دو در حین عملیات این نیروها کشته شدند. ایالات متحده امریکا، هزاران نوع از این عملیات‌ها را در زمان ریاست‌جمهوری باراک اوباما، رییس‌جمهور پیشین خود، به دلیل مبارزه با القاعده در مناطق مشکوک انجام داده است. چون این گروه از خطرناک‌ترین گروه‌های تروریستی در جهان شناخته شده است.

فرماندهان سوار بر هلی‌کوپتر که گفته می‌شود امریکایی باشند، روز یکشنبه در یک عملیات در جنوب یمن، سه تن از اعضای القاعده و چند تن دیگر را از بین بردند. در این عملیات، عبدالرووف دهاب، یکی از فرماندهان القاعده در ولایت «البیضا» همراه با دو برادرش کشته شده‌اند. به اساس گزارش رویترز، یکی از شهروندان در «البیضا» گفت «این عملیات، صبح زود روز یکشنبه با انداختن بمب به خانه عبدالرووف دهاب آغاز شد و سپس هلی‌کوپتر به زمین آمد و سربازان آن به خانه او هجوم بردند. در این عملیات او (عبدالرووف دهاب) و هر کسی که در آن خانه بود از بین رفتند. بعداً یک مرد تفنگدار از این خانه به طرف سربازان امریکایی شلیک کرد. سربازان امریکایی در عین تمام کردن عملیات به این خانه بمب افگندند.» یک مسوول محلی و منابع قبیله‌ای در یمن گفته‌اند که در حمله امریکا به منطقه «یکلا» در ولایت مرکزی «البیضا»، هفت زن و سه کودک نیز کشته شدند. بیشتر، منابع محلی

پیدا شدن سلاح‌های وابسته به داعش در دانشگاه «موصل»

نیروهای عراقی گفته‌اند که سلاح‌های سنگین وابسته به داعش را در شرق موصل به دست آورده‌اند. مقامات عراقی و ایالات متحده امریکا، هشدار تلاش‌های تقویت سلاح‌های کیمیاوی از سوی گروه داعش را به کرات داده‌اند. زمانی که نیروهای عراقی دانشگاه موصل را در این ماه گرفتند، آن‌ها دریافتند داعش از لابراتوار این دانشگاه به ساخت سلاح‌های کیمیاوی می‌پرداخته است. به اساس گزارش گاردین، نیروهای عراقی ذخیره‌های ساخته‌های کیمیاوی از سوی داعش را که پر از هزاران موشک و پرتابه در آن وجود داشت را به خبرنگاران نشان دادند. جنرال حیدری فدیله، از نیروهای ویژه عراق گفت که مقام‌های فرانسوی، این سلاح‌ها را آزمایش کرده و گفته‌اند که این سلاح‌ها به شدت قوی و خطرناک‌اند. او در عین اشاره به گروه داعش گفت: «ما می‌فهمیم که آن‌ها از این مکان برای تجربه‌کردن ساخت‌وساز سلاح‌های کیمیاوی استفاده می‌کردند.»

فدیله، مقدار این مهمات را مشخص نکرد، اما نیروهای عراقی موفق به دیدن آن‌ها برای ده دقیقه بدون نمایش آن‌ها در معرض عام شدند. فدیله گفت که او باور دارد ساخت‌وساز این مهمات در «بنوا» یکی از مناطق باستانی و در نزدیکی همسایگی با شهر موصل انجام می‌گرفته است و از شهروندان موصل و نیروهای عراقی به حمایت ایالات متحده، پنهان نگهداشته شده است.

تعداد کشته‌گان از سوی داعش در برابر حمله‌های انتحاری به واسطه وسایط نقلیه که از سوی این گروه با استفاده از این مهمات صورت گرفته، کم‌تراند.

آگاهان باور دارند که عدم دسترسی به چنین مهمات از سوی داعش، آن‌ها را وادار به انجام آزمایش سلاح‌های کیمیاوی کرده است.

فدیله گفت که انواع مختلف موشک‌ها را در این بخش شهر پیدا کرده‌اند که نشان‌دهنده آزمایش این موشک‌ها با مهمات کیمیاوی توسط گروه داعش است. او افزود که این آزمایش تا یک الی دو هفته گذشته از سوی این گروه صورت می‌گرفته است. نیروهای عراقی اعلام کرده‌اند که پس از عملیات بازپس‌گیری این شهر در ماه اکتوبر، نیمی از بخش شرقی شهر موصل را تحت تسلط خود در آورده‌اند.

بحث روی دادخواهی ضد فرمان ترامپ

به اساس گزارش رویترز، مقام‌های سه ایالت در امریکا گفتند که شماری از وکیلان با صلاحیت، روی این که آیا در باره‌ی تصمیم دونالد ترامپ، رییس‌جمهور ایالات متحده مبنی بر صدور فرمان منع ورود مسلمانان از هفت کشور جهان از سوی او پرونده‌ای را درج کنند یا نه، بحث دارند. وکیلان حزب دموکرات به ضد این «فرمان ددمنشان» ترامپ اعتراض نشان داده‌اند.

این مقام‌ها از سه ایالت پنسیلوانیا، واشنگتن و هاوایی ارزیابی‌هایشان را روی درج پرونده در دادگاه در پیوند به فرمان ترامپ علیه ورود مسلمانان به ایالات متحده را روز شنبه آغاز کرده‌اند.

«داگلاس چین» رییس وکیلان در «هاوایی» گفت: «ما باور داریم که این فرمان اجرایی از سوی ترامپ بر خلاف قانون اساسی است.» او افزود که هنوز هم دولت می‌تواند تصمیمش مطمئن نباشد. به گفته داگلاس، درج شدن این فرمان در خیلی از دادگاه‌های کشور، هنوز نامعلوم است. «جو گراس»، سخنگوی رییس وکیلان پنسیلوانیا گفت: «سخن‌های زیادی در این زمینه وجود دارند که هنوز قطعی معلوم نیستند.» رییس‌جمهور ترامپ به خبرنگاران روز شنبه گفت که این فرمان او تنها «منع ورود مسلمانان» نه بلکه بخش‌های دیگری را نیز در بر دارد. اتحادیه‌ی آزادی‌های مدنی امریکا، گفت این فرمان صد تا دو صد تن را با ویزاهای قانونی در میدان‌های هوایی امریکا کمک خواهد کرد تا از آن‌هایی که ویزاهای قانونی ندارند، تفکیک شوند. اما تأثیر این فرمان روی خیلی از مردم باقی خواهد ماند.

سوسیالیست‌های فرانسه نامزد نهایی خود برای ریاست‌جمهوری را انتخاب می‌کنند

حزب سوسیالیست فرانسه در انتخابات امروز خود نامزد نهایی این حزب برای رقابت در انتخابات ریاست‌جمهوری این کشور را انتخاب می‌کند. انتخاب رای‌دهندگان بین مانویل والس، نخست‌وزیر سابق، و بنوا هموو این کشور است.

بر اساس نتایج دور اول این انتخابات که هفته گذشته یکشنبه ۲۲ جنوری برگزار شد، این دو موفق شدند تا با شکست دیگر رقیبان خود به مرحله دوم که روز یکشنبه ۲۹ جنوری، راه پیدا کنند.

برخی از ناظران پیروزی آقای والس را در دور دوم محتمل می‌دانند. آقای والس می‌گوید که تجربه نخست‌وزیری او بین سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ او را در موقعیت برتری نسبت به رقیب خود قرار می‌دهد.

اما بر اساس گزارش بی‌بی‌سی، محبوبیت آقای «هموو» اخیراً افزایش داشته است به ویژه آن که او پیشنهاد‌های مختلفی از جمله دادن حقوق ماهیانه به همه شهروندان ارائه داده است.

نظرسنجی‌ها حاکی است که نامزد نهایی سوسیالیست‌ها از چانس زیادی در انتخابات ریاست‌جمهوری آتی برخوردار نیست.

پیشتر فرانسوا اولاند، رییس‌جمهور فرانسه، از حزب سوسیالیست در نطقی تلویزیونی اعلام کرد که در انتخابات ریاست‌جمهوری سال آینده شرکت نخواهد کرد. آقای اولاند گفت در چهار و نیم سال گذشته با خلوص و صداقت به فرانسه خدمت کرده اما تصمیم گرفته در انتخابات پیش رو نامزد نشود.

آقای اولاند گفت می‌خواهد به حزب سوسیالیست این چانس را بدهد که «در مقابل محافظه‌کاری و افراط‌گرایی» بخت پیروزی داشته باشد.

پیشتر نیز فرانسوا فیون، نخست‌وزیر سابق، توانست در رقابت با آلن ژوپه و نیکولاس سارکوزی عنوان نامزدی حزب راست‌گرای جمهوری‌خواهان را کسب کند و ناظران چانس زیادی برای پیروزی نامزد این حزب در انتخابات ریاست‌جمهوری قایل‌اند.

انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه در اپریل سال جاری برگزار می‌شود.

قایق در مالیزیا با ۳۱ سرنشین مفقود شده است

بر اساس گزارش رسانه‌های مالیزیا، یک قایق با ۳۱ سرنشین در آب‌های ساحلی مفقود شده است. به گفته مقام‌های دریانوردی مالیزیا، دست‌کم ۲۸ نفر از سرنشینان این قایق توریست چینی بوده‌اند. این حادثه در ولایت «صباح» رخ داده است و به گفته‌ی گزارش‌ها، تماس این قایق پس از ترک بندر قطع شده است.

به گفته مقام‌ها، آن‌ها پیام کمک از این قایق دریافت کردند، اما پس از مدت کوتاهی، تماس با این قایق قطع شد. به گفته مقام‌ها یک دریانورد مالیزایی، عملیات امداد و نجات به دلیل شرایط بد آب و هوایی، با مشکل مواجه شده است.

این حادثه در اولین روز آغاز سال چینی و تعطیلات یک هفته‌ای رخ داده است. بسیاری از چینی‌تبارهای مالیزیا، این روز را جشن می‌گیرند.